

การกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในฐานะความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ศึกษาเชิงทฤษฎีการควบคุมตนเอง การควบคุมทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (RECIDIVISM OF JUVENILE AND PROPERTY CRIME : UTILIZING SELF-CONTROL, SOCIAL CONTROL AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION THEORIES)

จิตรกรณ์ จิตรธร 4837110 SHCJ/ M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี Ph.D., อุนิษา เลิศโตมรสกุล Ph.D.,
นก กาญจนกันติ M.S.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง การควบคุมทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 4 แห่ง คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกลางบ้านกรวด ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธรจำนวน 273 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Analysis of Variance (ANOVA) และ Multiple Classification Analysis (MCA) ผลการศึกษา พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพักอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อ แม่ ในเขตชุมชนและชุมชนแออัด โดยครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ขณะกระทำความผิดครั้งแรกกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 13-16 ปี ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุดและเมื่อมีการกระทำความผิดซ้ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำความผิดเป็นครั้งที่ 2 โดยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์และปล้นทรัพย์มากที่สุด

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการควบคุมตนเองและการควบคุมทางสังคมต่ำ มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่กระทำความผิดสูงนั้น มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดซ้ำในฐานะความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรควบคุม คือ ระดับการศึกษาสูงสุดและแหล่งที่อยู่อาศัยของเด็กก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ ส่วนมูลเหตุจูงใจที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำความผิดซ้ำนั้น เช่น การถูกเพื่อนชักชวนหรือทำให้หลง ความคึกคะนองและมีปัญหาทางการเงิน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ สถาบันครอบครัวควรดูแลเอาใจใส่ แสดงความรัก ความห่วงใยให้เด็กและเยาวชนรับรู้ถึงความรักความอบอุ่นในครอบครัว การมีเวลาดูแลพฤติกรรมของลูกอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะในการคบหาสมาคมกับเพื่อนฝูง ขณะที่สถาบันการศึกษาและสังคมควรร่วมมือกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเด็กๆ ในชุมชน และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถของตนเองในเวทีระดับต่างๆ มากขึ้นทั้งในด้านวิชาการ นันทนาการ วิชาชีพและแนวคิดอิสระเพื่อให้เด็กรับรู้และภูมิใจในคุณค่าของตนเอง

คำสำคัญ : การกระทำความผิดซ้ำ / ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน / การควบคุมตนเอง / การควบคุมทางสังคม /
การคบหาสมาคมที่แตกต่าง

RECIDIVISM OF JUVENILE AND PROPERTY CRIME: UTILIZING SELF-CONTROL, SOCIAL CONTROL AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION THEORIES

JITTRAPORN JITTORN 4837110 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORS: CHANKANIT K. SURİYAMANEE, Ph.D;
UNISA LERTTOMORNSAKUL, Ph.D; NOP KANJANAGUNTI, M.S.

ABSTRACT

This research is to study factors of self-control, social control and differential association affecting juvenile recidivism. Findings will be used to seek remedial approaches and solutions to recidivism among juveniles. Data have been collected from four juvenile training institutions – the Training School for Boys of Area 2, Ratchburi, Ban Karuna Training School for Boys, Ban Kanjanbhisek Training School for Boys, Thailand. And Ban Sirindhon Training School for Boys. Samples are 273 persons. Statistic applications are frequency, percentage, mean, standard deviation, Analysis of Variance (ANOVA) and Multiple Classification Analysis (MCA).

Findings are that most samples are 16-20 years at time of study with junior secondary education and habitation with parents in community areas and slums. Gross family income is less than 10,000 Baht a month. First offense has been committed when they were 13-16 years and were mostly property crimes. Most primary recidivism (second crime) was theft or gang robbery.

The test of the hypothesis contends that samples have low self-control and social control, having high level of differential association with deviant peers, antisocial behavior and interaction with delinquents, which affect the recidivism of juvenile property crime by statistical significance at the 0.05 level. The control variables are their education and their residence before being admitted in the Training School. Motive of recidivism is mostly peer's persuasion or being challenged for an experiment, hyperactivity and/or financial problems.

Recommendations from the study are that the family institutions should pay attention, and express affection and concern over the juvenile in order to help them recognize affection in their families; this involves spending time with them to observe their behavior particularly during peer association. In the meantime, the educational institutions and societies should cooperate to supervise juveniles' deviance within their communities and allow them to display more ability at different areas in academic affairs, recreation, vocation and freedom of thought so that they perceive and are proud of their own self-values.

KEYWORDS: RECIDIVISM/ PROPERTY CRIME/ SELF-CONTROL/
SOCIAL CONTROL/ DIFFERENTIAL ASSOCIATION

194 pp.